

2. Onko EY:n perustamissopimuksen 43, 48 ja 49 artiklaa tulkittava siten, että niiden vastaista on 9.7.1997 annetun asetuksen nro 241, sellaisena kuin se on muutettuna 28.12.1998 annetulla asetuksella nro 490, ja tuloverolain yhtenäisen tekstin (22.12.1986 annettu tasavallan presidentin asetus nro 917) ja 30.12.1991 annetun lain nro 413 kaltainen kansallinen lainsäädäntö, jolla määrätty vero-oikeudellinen neuvontatoiminta varataan yksinomaaisesti yhdelle laissa määrätyle oikeussubjektien ryhmälle (Centri di Assistenza Fiscale, CAF) ja kielletään alan muita taloudellisia toimijoita, vaikka niillä onkin valtuutus harjoittaa vero-oikeudellista ja kirjanpitoon liittyvää neuvontatoimintaa (korkeakoulututkinnon suorittaneet, kirjanpitäjät, asianajajat ja työoikeudellista neuvontaa antavat henkilöt), harjoittamasta samanlaisin edellytyksin ja tavoin näitä samoja Centri di Assistenza Fiscale'lle varattuja toimintoja?
3. Onko EY:n perustamissopimuksen 87 artiklaa tulkittava siten, että 9.7.1997 annetun asetuksen nro 241 ja erityisesti sen 38 §:n säännöksen, jossa säädetään, että CAF:it saavat valtion varoista korvauksen asetuksen nro 241 34 §:n 4 momentissa ja 37 §:n 2 momentissa säädettyistä toiminnoista, kaltaisia lainsäädäntötoimia pidettävä valtioneuvon tukena?

**High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division 17.10.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa 1) RAL (Channel Islands) Ltd, 2) RAL Ltd, 3) RAL Services Ltd, 4) RAL Machines Ltd vastaan Commissioners of Customs and Excise**

(Asia C-452/03)

(2004/C 7/34)

High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division, on pyytänyt 17.10.2003 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 27.10.2003, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa 1) RAL (Channel Islands) Ltd, 2) RAL Ltd, 3) RAL Services Ltd, 4) RAL Machines Ltd vastaan Commissioners of Customs and Excise, seuraaviin kysymyksiin:

- 1) Nyt käsiteltävänä olevassa asiassa vallitsevissa olosuhteissa ja
- 2) jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste – 17 päivänä toukokuuta 1977 annettu kuudes neuvoston direktiivi (77/388/

ETY) <sup>(1)</sup> ja erityisesti sen 2, 3 ja 9 artikla, jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteisön alueelle sijoittautumattomille verovelvollisille suoritettavaa arvonlisäveron palautusta koskevat yksityiskohtaiset säännöt – 17 päivänä marraskuuta 1986 annettu kolmastoista neuvoston direktiivi (86/560/ETY) <sup>(2)</sup> ja erityisesti sen 1 ja 2 artikla sekä yhteisön oikeuden yleiset periaatteet huomioon ottaen

1. Miten kuudennen direktiivin 9 artiklan ilmaisu ”kiinteä toimipaikka” on tulkittava?
2. Mitä tekijöitä on otettava huomioon ratkaistaessa sitä, suoritetaanko pelipalvelut raha-automaateilla CI:n kaltaisen yhtiön liiketoiminnan kotipaikasta vai jostakin muusta sellaisesta kiinteästä toimipaikasta, joka CI:n kaltaisella yhtiöllä voi olla?
3. Erityisesti siinä tilanteessa kun
  - a) yhtiön (A) liiketoimintaa on järjestelty nyt käsiteltävänä olevassa asiassa vallitsevan kaltaisissa olosuhteissa siten, että etuyhteydessä oleva yhtiö (B), jonka liiketoiminnan kotipaikka on yhteisön alueen ulkopuolelle, suorittaa pelipalvelut raha-automaateilla ja kun järjestelyllä pyritään ainoastaan siihen, ettei A:n tarvitse maksaa arvonlisäveroa siinä valtiossa, johon se on sijoittautunut,
    - i) voidaanko pelipalvelut raha-automaateilla katsoa suoritettavan kyseisessä jäsenvaltiossa olevasta kiinteästä toimipaikasta; ja jos näin on
    - ii) onko pelipalvelut raha-automaateilla katsottava suoritettavan kiinteästä toimipaikasta vai onko ne katsottava suoritettavan paikasta, jossa B:llä on liiketoimintansa kotipaikka?
  - b) yhtiön (A) liiketoimintaa on järjestelty siten, että palvelujen suorituspaikkaan sovellettavat säännöt huomioon ottaen etuyhteydessä olevan yhtiön (B) tarkoituksena on nyt käsiteltävänä olevassa asiassa vallitsevan kaltaisissa olosuhteissa suorittaa pelipalvelut raha-automaateilla yhteisön alueen ulkopuolella sijaitsevasta liiketoiminnan kotipaikasta eikä sillä ole siinä jäsenvaltiossa, johon A on sijoittautunut, sellaista kiinteää toimipaikkaa, josta kyseiset palvelut suoritetaan, ja kun järjestelyllä pyritään ainoastaan siihen, ettei A:n tarvitse maksaa kyseisistä palveluista arvonlisäveroa tässä valtiossa:

- i) onko B:n ja etuyhteydessä olevien yhtiöiden (A, C ja D) välisiä liiketoimia jäsenvaltioissa pidettävä arvonlisäverotuksellisesti kyseisten yhtiöiden taloudelliseen toimintaan liittyvinä tavaroiden luovutuksina tai palveluiden suorituksina, jotka on suoritettu osapuolille tai jotka ne ovat suorittaneet; ja jos näin ei ole
- ii) mitä tekijöitä on otettava huomioon ratkaistaessa sitä, kuka on suorittanut pelipalvelut raha-automaateilla?
4. a) Onko olemassa sellainen oikeuksien väärinkäyttöä koskeva periaate, jonka perusteella voidaan (riippumatta siitä, miten arvonlisäverodirektiivejä on tulkittava) sulkea pois nyt käsiteltävänä olevan kaltaisessa asiassa tavoiteltu etuus?
- b) Jos näin on, miten kyseistä periaatetta on sovellettava nyt käsiteltävänä olevan asian kaltaisissa olosuhteissa?
5. a) Mitä merkitystä, jos lainkaan, on annettava sille seikalle, että A, C ja D eivät ole B:n tytäryhtiöitä ja että B ei valvo A:ta, C:tä tai D:tä oikeudellisesti eikä taloudellisesti?
- b) Onko jonkun edellä annettavan vastauksen kannalta vaikutusta sillä, että B:n yhteisön alueen ulkopuolella sijaitsevassa liiketoimintansa kotipaikassa harjoittaman kaltaisen hallintotoiminta oli välttämätöntä raha-automaattipelipalveluiden suorittamiseksi asiakkaille eivätkä A, C ja D harjoita tällaista toimintaa?

(1) Kuudes neuvoston direktiivi 77/388/ETY, annettu 17 päivänä toukokuuta 1977, jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta - yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste. EYVL, erityispainos 1977, 9/nide 1, s. 28.

(2) Kolmastoista neuvoston direktiivi 85/560/ETY, annettu 17 päivänä marraskuuta 1986, jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta - yhteisön alueelle sijoittautumattomille verovelvollisille suoritettavan arvonlisäveron palautusta koskevat yksityiskohtaiset säännöt. EYVL, erityispainos 1986, 9/nide 1, s. 130.

**High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) 23.10.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa 1) ABNA Ltd, 2) Denis Brinicompe (partnership), 3) BOCM Pauls Ltd, 4) Devenish Nutrition Ltd, 5) Nutrition Services (International) Ltd, 6) Primary Diets Ltd vastaan 1) Secretary of State for Health, 2) Food Standards Agency**

(Asia C-453/03)

(2004/C 7/35)

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court), on pyytänyt 23.10.2003

tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 27.10.2003, Euroopan yhteisöjen tuomioistuinta ennakkoratkaisua asiassa 1) ABNA Ltd, 2) Denis Brinicompe (partnership), 3) BOCM Pauls Ltd, 4) Devenish Nutrition Ltd, 5) Nutrition Services (International) Ltd, 6) Primary Diets Ltd vastaan 1) Secretary of State for Health, 2) Food Standards Agency, seuraavaan kysymykseen:

Onko direktiivin 2002/2/EY<sup>(1)</sup> 1 artiklan 1 kohdan b alakohta ja/tai direktiivin 2002/2/EY 1 artiklan 4 kohta, siltä osin kuin siinä muutetaan direktiivin 79/373/ETY<sup>(2)</sup> 5c artiklan 2 kohdan a alakohtaa edellyttämällä prosentiosuuksien luettelamista, pätemätön

- a) sen vuoksi, että EY 152 artiklan 4 kohdan b alakohdassa ei ole sille oikeudellista perustaa,
- b) omaisuuden suoja koskevan perusoikeuden loukkaamisen vuoksi, tai
- c) suhteellisuusperiaatteen loukkaamisen vuoksi.

(1) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/2/EY, annettu 28 päivänä tammikuuta 2002, rehuseosten liikkuvuudesta annetun neuvoston direktiivin 79/373/ETY muuttamisesta ja komission direktiivin 91/357/ETY kumoamisesta. EYVL L 63, 28.1.2002, s. 23–25.

(2) Neuvoston direktiivi 79/373/ETY, annettu 2 päivänä huhtikuuta 1979, rehuseosten pitämisestä kaupan. EYVL, erityispainos 1979, 3/nide 10, s. 205.

## **Euroopan yhteisöjen komission 27.10.2003 Italian tasavaltaa vastaan nostama kanne**

(Asia C-456/03)

(2004/C 7/36)

Euroopan yhteisöjen komissio on 27.10.2003 nostanut Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Italian tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamies on Karen Banks.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- toteaa, että Italian tasavalta ei ole noudattanut bioteknologian keksintöjen oikeudellisesta suojasta 6 päivänä heinäkuuta 1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/44/EY<sup>(1)</sup> 15 artiklan mukaisia velvoitteita, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.